

skal endeligt blot med Hensyn til § 56 tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om ikke de sidste Linier „ligesom Bestemmelserne i Lovens § 51 finde Anvendelse paa Behandlingen af Amtsraadenes Marsoverdrag for 1868—69“ ere stillede paa en høist besynderlig Maade; thi, hvad der findes udtalt i den umiddelbart foregaaende Sætning, er, at der med Hensyn til Amtsrepartitionsskattedregnskaberne's Aflæggelse for 1867—68 samt deres Gjennemsyn og endelige Paakjendelse skal forholdes paa den hidtil gjældende Maade, og dertil knyttes saa ved et „ligesom“ Paragraphens sidste Passus, der, som jeg nys citerede, just indeholder en Anvendelse af den nye Lov. De sidste Linier i Paragraphen burde derfor vistnok hellere stilles høiere op i denne for at undgaae en saa paafaldende Sammenstilling.

Indenrigsministeren: Jeg skal behynde med at anbefale det af mig under Nr. 30 til § 49 stillede Forslag. Jeg skal villigt erkjende Rigtigheden af, hvad der allerede er blevet bemærket, at Folketallet i og for sig ikke er nogen god Maalestof for en Communes Skatteevne, men jeg skal dog ogsaa tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, at jeg tvivler paa, at der gives nogen bedre og mere brugbar Maalestof. Jeg havde i det andet Ting foreslaaet, at man tildeels skulde bruge Assurancesummerne som Maalestof for Communerne's Velhavenhed, men dette Ønske vandt saa liden Tilslutning, at jeg ikke har dristet mig til atter at fremsætte det her. Hvad jeg ubetinget er imod, det er at gjøre Amtsraadene til Skattecommissjoner ligeoverfor Communerne, idet det er min Overbevisning, at dette i Længden vil være fuldstændigt ødeleggende for Amtsraadene's Anseelse. Det vilde have en meget uheldig Indflydelse paa Valget af Amtsraadsmedlemmerne, idet det jo er klart, at et saadant i Detail gaaende Kjendskab til de enkelte Communes Behoeres Omstændigheder, som dertil vilde ud-

fordres, ikke kan forudsættes at være tilstede hos Amtsraadsmedlemmerne i deres Heelhed, og Amtsraadet altsaa kun vilde kunne skaffe sig den fornødne Underretning i saa Henseende gennem de enkelte Medlemmer, som vare sær- ligt kjendte med de Communer, der laae i deres nærmeste Omgivelse. Naar man imidlertid kun holder Amtsraadet frit for saaledes at blive opstillet som Skattepaaligningscommissjon ligeoverfor Communerne, vil jeg iøvrigt kunne gaae ind paa flere Modificationer i den her af mig foreslaaede Paaligningsmaade. Jeg har foreslaaet, at Bøvelset skal fordeles paa Communerne halvt efter deres Hartkorn og halvt efter deres Folkemængde ved sidste Folketælling, forbi det ligger nærmest ved, hvad Lovforslaget i dette Dreblik indeholder, naar man borttager den frie Paaligning paa Communerne ved Amtsraadets Skjøn. Naar man saa seer hen til, at den samme Hartkornsmængde dog sandsynligvis i det samme Amt betinger omtrent den samme Anvendelse af Arbeidskraft, saa troer jeg iøvrigt, at man maa indrømme, at Overfluddet paa Folketallet ingenlunde bliver en slet Maalestof for, i hvilket Forhold anden Næring end den, der er knyttet til Hartkorn, er udbredt i den enkelte Commune. Jeg troer altsaa ikke, at man ganske skal forkaste Folketallet som Maalestof for Communerne's Skatteevne, netop fordi — jeg gjentager det — det større Folketal i Forhold til samme Hartkornsmængde forekommer mig at indeholde en Antydning af, for ikke at sige et Beviis paa, at der i den og den Commune har i et høiere Maal end andetsteds udviklet sig anden Næring end den, som er knyttet til Hartkornet.

Til § 37 er der under Nr. 23 stillet et Endringsforslag, som jeg ikke skal modsætte mig, da det jo gaaer ud paa at indføre samme Regel med Hensyn til Valgbestyrrelserne, hvad Amtsraadsvalgene angaaer, som den, der er fastsat om Valgbestyrrelsernes Sammensætning med Hensyn til Sogneraadsvalgene. Men det forekommer mig dog, at det ikke i og for sig vilde